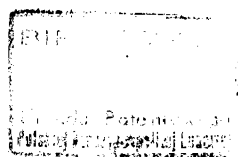

30 czerwca 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

C07c 5/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 80.

Kl. 12 o 27.

De Nordiske Fabriker, De. No. Fa. Aktieselskap,
Kristiania (Norwegja).

Sposób otrzymywania katalizatorów dla uwodородnienia związków organicznych nienasyconych.

Zgłoszono: 24 listopada 1919 r.

Udzielono: 9 maja 1924 r.

Pierwszeństwo: 17 marca 1919 r. (Niemcy).

W latach ostatnich stosowanie katalizatorów metalowych do hartowania kwasów tłuszczowych i ich estrów przybrało znaczne rozmiary, przyczem katalizatory, przeważnie niklowe, były preparowane w najrozmaitszy sposób. Zadaniem wielkiej wagi jest wytworzenie katalizatora w możliwie najprostszej formie, a prztem o możliwie najwyższej sprawności.

Próby wykazały, że gliniany ciężkich metalów, zwłaszcza niklu, dają katalizatory o wydatnem działaniu. Bardzo sprawnie działający katalizator otrzymuje się w następujący prosty sposób.

Z roztworów soli ciężkich metali, zwłaszcza soli niklowych, na przykład siarczanu niklu strąca się przy miernej temperaturze rozpuszczalnymi glinianami, na przykład glinianem sodowym glinian

niklowy, osad przemywa, suszy i traktuje wodorem przy 300—400°C.

Niniejszy sposób otrzymywania katalizatora ma następujące zalety: wymaga stosunkowo drobnych ilości niklu, przemyswanie osadu łatwo daje się uskutecznić, nikiel rozdzielony jest w katalizatorze na nadzwyczajnie drobne cząsteczki, wreszcie, dzięki temu rozdrobnieniu, katalizator w czasie procesu hartowania olejów i tłuszczów nie opada na dno, lecz pozostaje w zawieszeniu, wskutek czego działanie reakcyjne pomiędzy olejami, katalizatorem i wodorem jest bardzo ułatwione.

Można także obojętne ciała, jak na przykład krzemionkę, przepoić roztworem soli niklowych, glinian niklu osadzić na powierzchni ciała obojętnego zapomocą

glinianu sodowego i dalej stosować jak wyżej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób uwodorodniania związków organicznych nienasyconych, tem znamieny, że jako katalizatory stosuje się gliniany ciężkich metali a zwłaszcza niklu.

2. Sposób otrzymywania katalizatorów według zastrz. 1, tem znamieny, że gliniany ciężkich metali, zwłaszcza niklu obrabia się w strumieniu wodoru w temperaturze 300—400°C.

3. Sposób według zastrz. 2, tem znamieny, że sól niklowa, naprzykład siarczan niklu, strąca się rozpuszczalnym glinianem, naprzykład glinianem sodu, i osad przemywa.

4. Sposób według zastrz. 1 — 3, tem znamieny, że ciało obojętne, naprzykład krzemionkę, nasycy się roztworem soli niklowej, glinian niklu strąca się w krzemionce glinianem sodu i masę obrabia strumieniem wodoru w temperaturze 300—400°C.